

Ενέργειες; -Ποιές- ενέργειες; -Θεραπευτές;- Ή μέντιουμ;
Απάτη- ή Μάρκετινγκ;
του πρωτοπρεσβυτέρου Κωνσταντίνου Στρατηγόπουλου.

Σεβασμιώτατε, σεβαστοί Πατέρες, ευσεβές ή ασεβές ακροατήριο.

Θα ξεκινήσω λίγο παραλλάσσοντας την εισήγησή μου –δεν με νοιάζει να μου φάνε τον χρόνο- από τον ενεργειακό σαματά που έγινε στην αρχή του συνεδρίου. Έγινε ένας ενεργειακός σαματάς. Το ζήσατε. Γιατί έγινε αυτό; Κοσμικά σκεπτόμενος -αυτό που σας λέω το εντάσσω μέσα στην εισήγησή μου τώρα, θα δείτε γιατί- κοσμικά σκεπτόμενος λέω ότι οι αδελφοί που ήταν εδώ και έκαναν τον ενεργειακό σαματά έχουν δίκιο. Κοσμικά σκεπτόμενος... Γιατί θα πούνε: μαζευτήκατε 10-15 άνθρωποι που έχετε ίδιες ιδέες και μας χτυπάτε στο κεφάλι τα λέτε μόνοι σας. Κοσμικά σκεπτόμενοι, αλλά όχι εκκλησιαστικά σκεπτόμενοι. Θα πω κάτι που το είχα πει (με ανάγκασε τότε η κατάσταση) στο προ-ηγούμενο συνέδριο στον Πειραιά για τις μεταμοσχεύσεις, γιατί αν υπάρχουν τέτοιες παρενέργειες και διχάσετε το πλήρωμα και μερικοί θεωρούν ότι είναι αδικημένοι και κάνουν ενεργειακούς σαματάδες και μετά γίνεται κακό στην Εκκλησία και σε μας, να εφαρμόσουμε πρώτον την πατερική μέθοδο.

Ποιά είναι η μέθοδος η πατερική; Ξεκινούσαν οι αιρέσεις και έβαζαν μια θέση και έλεγαν εμείς λέμε αυτό. Ήταν μια θέση. Οι Πατέρες απαντούσαν, και ήταν μια αντίθεση. Δεν έκαναν συνέδρια από 'δω και από 'κει. Απαντούσαν, διαχρονικά. Στο τέλος γινόταν κάποια τοπική ή Οικουμενική Σύνοδος όπου γινόταν μία σύνθεση. Προσέξτε: Θέση – Αντίθεση – Σύνθεση, με άνεση, όλοι να μιλήσουν και να πουν τη γνώμη τους. Είχαν δίκιο οι αδελφοί, αλλά εκείνοι τα είπαν, χίλιες φορές τα λένε. Τώρα ήρθαν να μιλήσουν κι άλλοι. Ας κάνουν κι αυτοί ένα συνέδριο και κάποτε να γίνει σύνθεση εν τοπική ή Πανορθόδοξω Συνόδω. Αυτή είναι η επιθυμία μας, για να μην σκανδαλιζόμαστε. Και προσέξτε αυτό που λέω «Θέση – Αντίθεση – Σύνθεση»· είναι το σχήμα το φιλοσοφικό του φιλοσόφου του Εγέλου – το Εγγελιανό σχήμα, που έλεγε Θέση – Αντίθεση – Σύνθεση, το πήρε ο Μαρξισμός, το έκανε Θέση – Αντίθεση – Επανάσταση. Όχι. Θέση – Αντίθεση – Σύνοδος. Αν αυτό το καταλάβουμε, θα σεβαστούμε κι αυτούς που έχουν τη γνώμη τους. Τη λένε τόσες φορές, την είπαν χίλιες φορές, είπαν τα δικά τους και μια φορά μαζευτήκαμε εδώ να ακουστεί και ένας άλλος λόγος.

Αυτός ο τόπος όπου εδώ βρισκόμαστε, έχει καλλιεργήσει τις ρίζες των επιστημών. Το ξέρουμε όλοι τι έκανε η αρχαία Ελλάδα για τις επιστήμες, που μέχρι σήμερα είναι ο κορμός και ο σκελετός όλων των επιστημών. Αυτός εδώ είναι ο τόπος όπου καλλιεργήθηκαν τα δόγματα και οι αλήθειες της Εκκλησίας μας και ως εκ τούτου ζυμώθηκε η εμπειρική θεολογία ως πορεία ζωής. Ερχόμαστε σήμερα εδώ μετά από αυτό να ψάχνουμε τα όρια της επιστημονικής γνώσεως ή της εμπειρικής συμμετοχής μας στο μυστήριο της αγάπης του Θεού; Αυτό είναι το ερώτημα! Το θέμα των ενεργειακών λεγομένων θεραπειών είναι η αναζήτηση: ποιά είναι τα όρια της επιστημονικής γνώσεως και της εμπειρίας της συμμετοχής μας στο μυστήριο της αγάπης του Θεού. Δηλαδή βρισκόμαστε 3.000 χρόνια πριν, στην εποχή του Κίτρινου Αυτοκράτορα όπου [κυριαρχούσαν] τα στοιχεία της φύσεως; Που, όπως ελέχθη, ήταν το νερό, η φωτιά, το ξύλο, το μέταλλο. Είμαστε ακόμα εκεί, 3.000 χρόνια πριν; Δηλαδή η επιστήμη δεν προχώρησε, είναι ο Κίτρινος Αυτοκράτορας; Βρισκόμαστε ακόμη στην εποχή των αλληλεπιδράσεων των στοιχείων της φύσεως; Που λέγονταν τότε Τσι, Γι Τσινγκ, χίλια ονόματα – μετά πήραν πιο συγκεκριμένη μορφή. Βρισκόμαστε ακόμη στην εποχή των πρωτευόντων και δευτερευόντων μεσημβρινών όπου ρέει η φιλοσοφική (καμιά σχέση με επιστήμη) «ζωτική ενέργεια»; Ακόμη εκεί βρισκόμαστε; Στην

εποχή του Κίτρινου Αυτοκράτορα; Να μας απαντήσουν. Είμαστε ακόμα εκεί, δηλαδή δεν άλλαξε τίποτε. Είναι μια φιλοσοφική θεώρηση.

Φιλοσοφικά είναι ελεύθεροι να λένε ο,τι θέλουν. Άλλο επιστήμη και άλλο Αλήθεια. Βρισκόμαστε ακόμη στην εποχή των φαινομένων των συμφορήσεων των διόδων («μπλοκάρισμα» το λένε) των ζωτικών ενεργειών; Βρισκόμαστε ακόμη στις αρχές του Κίτρινου Αυτοκράτορα; Το γιν και το γιανγκ, λέει, δεν είναι απόλυτα. Δεν υπάρχει τίποτα απόλυτο. Ούτε Θεός ούτε τίποτα· δεν είναι απόλυτα. Αλλά ένα πράγμα είναι απόλυτο: Οι αρχές τους. Το Τίποτα, το ανυπόστατο. Ακόμα εκεί βρισκόμαστε; Πρόκειται για ιατρική ή φιλοσοφική θεολογία; Ποιά είναι τα όριά τους; Ακόμη, θα ακολουθούμε τους μύθους του πρώτου ανθρώπου της κινεζικής ανθρωπολογίας, του Πανγκού (Pangu), ο οποίος μίλησε περί ενεργειακής θεραπείας; Ναι, ο πρώτος άνθρωπος ο Κινέζος, ο Πανγκού μίλησε για ενεργειακές θεραπείες.

Πως μπορούμε τότε να καταλάβουμε ποιό είναι το μπλέξιμο του Χάινεμαν (Samuel Hahnemann) -μετά πια, μεταγενέστερα- αν δεν καταλάβουμε τον αλχημιστή και μάγο του Μεσαίωνα, τον Παράκελσο, τον οποίο κατά βήμα ακολούθησε; Ο Χάινεμαν είναι το τσιράκι του μάγου Παράκελσου· και το τσιράκι και στην πράξη της θεωρίας του και στην πράξη της πράξεως. Ο Παράκελσος μιλούσε για «τελέσματα», «χτυπήματα», «δονητές», «δυναμοποιήσεις», επενέργεια υπερβατικών δυνάμεων του φαρμάκου. Μιλούσε για μια μορφή μαγείας όπου ο θεραπευτής ήταν μάγος. Δεν μπορώ να ψάχνω τον Χάινεμαν έτσι, αν δεν καταλάβω ποιό ήταν το τσιράκι του, ο πρόγονός του.

Εδώ χρειάζεται βαθύτατος προσδιορισμός μεταξύ «κτιστού» και «ακτίστου». Εδώ βρίσκεται το ξεπέρασμα του «μπλοκαρίσματος». Προσέξτε, όλα αυτά που λέμε έχουν μια λύση εν Ορθοδόξω σκέψη και θεολογία. Και μπαίνω έτσι -δεν γίνεται αλλιώς- στο κτιστό και στο άκτιστο των ενεργειών του Θεού, όπως το γνωρίζει η Ορθόδοξη παράδοση, εν τη Παλαμική θεολογία που είπα λίγο πριν, από τον Γρηγόριο τον Παλαμά και τον Γρηγόριο τον Νύσσης.

Η Ανατολή (η Ανατολή της Ανατολής, της Ασίας) δεν γνώριζε αυτή τη διάκριση μεταξύ «ακτίστου» και «κτιστού», των ενεργειών του Θεού. Επέλεξε τον πανθεισμό. Αυτά που ακούσαμε είναι πανθεισμός: τα πάντα είναι Θεός, τα πάντα. Και έκανε τα πάντα Θεό. Όλη η ύλη είναι Θεός. Αυτό δεν το γνώριζε η Ανατολή της Ανατολής. Το αγνοούσαν. Δεν τους κατηγορώ. Δεν μπορούσαν να κάνουν θεολογία τότε. Αλλά εκεί είναι το

«κουμπί». Η Δύση, ακόμα και η Δύση, δεν γνώρισε μετά αυτή τη διάκριση, παρόλη τη μεγάλη διαμάχη της Παλαμικής θεολογίας. Έκανε την επιστήμη μαγεία-αποκρυφισμό και κατέληξε στον Παράκελσο και τον Χάινεμαν και έκανε τον θεραπευτή μέντιουμ και διάμεσο ή και, σήμερα, «channelling». Αυτός είναι ο Ευρωπαίος που δεν γνώριζε τη διάκριση κτιστών και ακτίστων ενεργειών εν τω Θεώ. Αυτό είναι θεολογία, εκεί είναι το «κουμπί», το τονίζω. Το πιο τραγικό είναι ότι η Δύση της επιστήμης και του Διαφωτισμού αρνήθηκε να κατανοήσει αυτή τη βαθιά θεολογική Ορθόδοξη σκέψη (κτιστές και άκτιστες ενέργειες του Θεού) και έκανε -προσέξτε- την επιστήμη θεό. Απέτυχε και εκείνη.

Ενέργειες... Ποιές ενέργειες; Είναι σαφέστατη η Ορθόδοξη θεολογία. Δύο σκέψεις θα διατυπώσω: άκτιστες ενέργειες. Θεολογία, εμπειρία, κάθαρση, φωτισμός, το πως ο Θεός είναι Ουσία και Ενέργειες. Όπως λέει ο Μάξιμος ο Ομολογητής, ο Θεός έχει τη δυνατότητα, δύναται τα πά-ντα, ο Θεός που βγαίνει από την ουσία Του, γιατί είναι Θεός. Και αυτό που βγαίνει από την ουσία Του, οι ενέργειές Του είναι και αυτά Θεός. Εμείς πως αγιαζόμαστε; Μέσα από τα μυστήρια, ζώντας μέσα στον χώρο των ακτίστων ενεργειών του Θεού. Θεολογία, εμπειρία, κάθαρση, μετάνοια, ιερατική προσέγγιση, εκκλησιολογική προσέγγιση... Δεν έχουμε άλλη λύση! Η διάκριση κτιστού και ακτίστου, αν δεν γίνει κατανοητή, δημιουργεί όλα αυτά τα προβλήματα. Δεν το απαιτώ από τον Κινέζο, δεν το απαιτώ από τον Ινδό, δεν μπορώ να το απαιτήσω από τον διεστραμμένο θεολογικά Δυτικό· το απαιτώ μόνο από μένα. Γιατί εγώ ζω σε αυτόν τον τόπο που καλλιέργησε την επιστήμη και ξέρει αυτή τη θεολογία. Μακάρι να το ήξεραν. Αλλά είναι δική μας η ευθύνη. Διερωτώμαι πως σε αυτόν τον τόπο εδώ, σ' αυτόν τον τόπο, μπορεί να υπάρχουν αυτά τα παραληρήματα. Μα σ' αυτόν τον τόπο! Που αυτοί γνώρισαν αυτό το κάλλος της θεολογίας.

Και μην ξεχνάτε, το τόνισα πριν από λίγο, όλοι αυτοί οι θεραπευτές ουσιαστικά είναι μάγοι και μέντιουμ, μας αρέσει δεν μας αρέσει. Αυτή είναι η ορολογία. Προσέξτε στην επιστήμη, που έχει τις κτιστές ενέργειες (το ραδιόφωνο, η τηλεόραση, οι ακτίνες λέιζερ, όλα [αυτά] τα φαινόμενα είναι κτιστές ενέργειες) πως ενεργοποιούνται; Όταν υπάρχει μια τεχνική. Ο Θεός τις έκανε απ' αρχής και κάποτε, μετά από αιώνες, οι επιστήμονες είχαν έναν τρόπο επιστημονικό και τις ενεργοποίησαν. Πως ενεργοποιούνται οι άκτιστες ενέργειες; Μέσα στη μετάνοια, στην κάθαρση, μέσα

στη ζωή της Εκκλησίας. Στη ζωή της Εκκλησίας και στην προσέγγιση προς τον Θεό.

Αυτά είναι βασικά πράγματα, ουσιαστικά πράγματα. Με τις άκτιστες ενέργειές Του ο Θεός δημιούργησε τον κόσμο και συνεχίζει να τον συντηρεί. Δίνει στα πάντα ουσία, έχει ουσιοποιητικές ενέργειες. Είναι παρών στη φύση, συντηρεί τον κόσμο· είναι οι συντηρητικές ενέργειες. Φωτίζει τον κόσμο· φωτιστικές ενέργειες. Αγιάζει τον κόσμο· αγιαστικές ενέργειες. Τα πάντα θεραπεύει. Θεοτικές ενέργειες· τα πάντα θεώνει. Οι ενέργειες του Θεού είναι θείες ενέργειες. Είναι και αυτές Θεός, χωρίς να είναι η ουσία Του. Αυτό δεν το κατάλαβαν. Εδώ είναι το μπλέξιμο το μεγάλο.

Εμείς ζούμε αυτό κοντά στην Εκκλησία μας. Ο Χριστιανός δεν είναι Χριστιανός επειδή μπορεί απλώς να ομιλεί για τον Θεό. Είναι Χριστιανός γιατί μπορεί να έχει εμπειρία του Θεού. Και όπως όταν αγαπάς πραγματικά ένα πρόσωπο και συνομιλείς μαζί του, το αισθάνεσαι, το χαίρεσαι, έτσι συμβαίνει και στην κοινωνία του ανθρώπου με τον Θεό. Δεν υπάρχει μια εξωτερική σχέση, αλλά μυστική ένωση Θεού και ανθρώπων μέσα στο μυστήριο, μέσα στις άκτιστες ενέργειες του Θεού. Αυτό ξέρει αυτός ο τόπος, δεν το ξέρει; Τονίζει ο Γρηγόριος ο Παλαμάς: ο Θεός κοινωνείται δια των ακτίστων Αυτού ενεργειών. Δεν θα κοινωνείτο αν δεν υπήρχαν άκτιστες ενέργειες. Θα ήταν ένας Θεός απρόσιτος, απόμακρος, κάπου ψηλά στον ουρανό. Θα Τον απορρίψουν γιατί δεν θα ήταν μαζί τους.

Ο Θεός είναι κοντά μας. Βλέπετε «ενέργειες θεραπευτικές», «τσι», «γιν», «πράνα»... Τι είναι όλα αυτά; Τι είναι η Δύση; Ο απρόσωπος Θεός· όπου απουσιάζει, και υπάρχει στη θέση Του ο Πάπας, ο αντιπρόσωπος Του. Αυτό δεν το έχουμε σ' αυτόν τον τόπο. Η Χάρη του Θεού είναι άκτιστη, δεν είναι δημιουργημένη. Ο Θεός είναι αμέθεκτος και μεθεκτός. Αμέθεκτος ως [προς] την ουσία και μεθεκτός στις ενέργειες. Έτσι ο άνθρωπος κατορθώνει να έχει κοινωνία με τον Θεό. Δηλαδή οι θεούμενοι και άγιοι της Εκκλησίας μας, φανερώνουν τον τρόπο απόκτησης αυτής της Χάρης. Μόνο οι αγιαζόμενοι και οι άγιοι καταλαβαίνουν και μετέχουν σε αυτό το μέγεθος. Σε αυτόν τον τόπο μιλώ, όπου αναπτύχθηκαν τόσοι άγιοι. Μιλώ γι' αυτόν τον τόπο. Οι άλλοι δεν το ξέρουν.

Ακριβώς αυτή η εμπειρία θέτει στο περιθώριο την αναγωγή του δόγματος και της πίστης σε ένα κλειστό σύστημα αληθειών. Το δέσιμο Θεού και ανθρώπου γίνεται ακριβώς μέσα από την εμπειρία την αγια-

στική της καθημερινότητας. Υπάρχουν και άνθρωποι που αναζητούν, στους όποιους άλλους, άλλες εμπειρίες. Δεν υπάρχει τίποτε. Μόνο δαιμόνιο υπάρχει και δαιμονισμός. Όλα τα άλλα είναι οι θεοί των εθνών, δαιμόνια! Μην το ψάχνουμε. Μη φοβόμαστε να πούμε τη λέξη. Είναι δαιμόνια! Τους αρέσει δεν τους αρέσει. Δεν τους κατηγορώ· δεν το ξέρουνε. Μα δεν το ξέρουνε... Και πάνε να δώσουν λύση σε προβλήματά μας.

Αλλά η ζωή εν Χριστώ είναι μεγάλο πράγμα. Άλλο ζωή εν Χριστώ και άλλο εκτός Χριστού. Χωρίς Χριστό, αυτά δεν γίνονται. Τό γεγονός όμως ότι ή θεία ουσία είναι απρόσιτη, άμέθεκτη (δέν κάνει νά μετέχουμε σέ Αυτόν), γινόμαστε άγιοι, Τόν αγαπάμε, ζοῦμε μαζί Του καί ἔχουμε καί τήν ἐμπειρία τοῦ Ἄκτιστου Φωτός. Τό Ἄκτιστο Φῶς φωτίζει σάν τόν ἥλιο τόν πνευματικό κόσμο καί ἀποκαλύπτει στόν ἄνθρωπο τό δρόμο του, πού εἶναι μυστικός καί ἐν ταπεινώσει. Χωρίς αὐτό τόν δρόμο, τήν ἔνωση μέ τόν Θεό μέσα ἀπό τήν ἀγάπη, τήν ταπείνωση καί τή Λειτουργία τῆς Ἐκκλησίας μας δέν γίνεται τίποτα.

Λοιπόν, ὅλοι οἱ ἄλλοι εἶναι δαιμονιστές καί εἶναι ὑπηρέτες τοῦ διαβόλου. Καθαρά τό λέω, πεντακάθαρα, δέν τό φοβᾶμαι! Καί ὅλη αὐτή ἡ ἱστορία εἶναι ἱστορία μάγων καί μέντιουμ. Πρίν νά τελειώσω, νά δώσω ἕνα χαριτωμένο στίγμα· χαριτωμένο στίγμα, ἔτσι, θά ἴλεγα γιά γέλιο, ἀλλά ἐπειδή δέν τούς κατηγορῶ τούς ἄλλους δέν θά γελάσω. Νά ξέρετε ὅμως τό λανθασμένο τί εἶναι. Ἔχω κάποια κείμενά τους. Ἐνας χῶρος λέγεται «Πῶς νά ἔχετε ἐνεργειακές συνδέσεις». Πῶς; Λέει: «Ἀφοῦ ἐνημερωθεῖς γι' αὐτή τή μέθοδο, ἀνάλογα μέ τή βούλησή σου, κοίτα νά καλέσεις πλανητικούς καί κοσμικούς δασκάλους, ἀγγέλους καί ἀρχαγγέλους, γαλαξιακούς θεραπευτές τοῦ φωτός, ὅπως τούς Ἀρκτούριους, Πλειάδιους...» κ.λπ., κ.λπ.

Αὐτό δέν εἶναι μαγεία; Σ' αὐτό καλεῖ τόν λαό μας σέ αὐτό τόν τόπο, αὐτός ὁ χῶρος. Ἀποφασίζεις ἀνάλογα μέ τίς προτιμήσεις σου τί θέλεις ἀπό αὐτούς. Πολλά δαιμόνια, ἔ; Δέν λέει ἡ Ἁγία Γραφή, τό ὄνομα τῶν δαιμόνων ἦταν «λεγεών»; Πολλά δαιμόνια, ἔ; «Εμεῖς», λέει, «σοῦ συνηστοῦμε ἐδῶ σ' αὐτό τό site, γενικά τήν ἐλεύθερη ἐπιλογή ἀγγέλων, εἶναι πιό εὔκολη», λέει. «Μέσα στή θεραπεία», προσέξτε, λέει «ἐφαρμόζουμε καθαρισμό τοῦ κάρμα καί ἀποκοπή ὄλων των ἀρνητικῶν λώρων καί ἐνεργειῶν. Καί αὐτά θά τά γλιτώσουμε. Πῶς θά τό κάνουμε;». Λέει, «μή φοβάστε, δέν εἶναι δύσκολο». Ἀκοῦστε τήν πράξη. Δέν θά γελάσω. «Τρίβετε τά δυό σας χέρια ἀρκετά γρήγορα καί δυνατά μέχρι νά τά νιώσετε

νά ζεματίζονται. "Άρχισε νά λειτουργεῖ ἡ ἐνέργεια». Θυμηθεῖτε τήν πανεύκολη πράξη τοῦ θεραπευτοῦ τοῦ Ρέικι. Τό κάνω τώρα, δέν τό κάνω; Τώρα θά τό κάνω. Σηκώνω τά χέρια καί λέω τή φράση, ὅπως τή λέω (ἂν θέλετε στά Ἀγγλικά εἶναι καλύτερα, «πιάνει» πιό πολύ): "Reikion". Αὐτό. Μετά τά κατεβάζω καί λέω "Reikioff". Τέλειωσε. Καί ἂν θέλω νά εἶναι πιό δυνατό, τρίβω τά χέρια μου. Δέν γελάω. Δέν ξέρουν τό περί ἀκτίστου καί κτιστῶν ἐνεργειῶν τοῦ Θεοῦ. Δέν τό γνωρίζουν. «Κι ἂν θέλετε», λέει, «οὐσιαστικά αὐτό πού κάνετε τώρα εἶναι τό ὅτι ἐλκύετε τή συμπαντική ἐνέργεια. Καί ὅταν νιώσετε ὅτι πλέον τό δεξί σας χέρι δέν ἔχει ἐνέργεια, τότε σταματήστε τή θεραπεία, πλύντε τά χέρια σας καί πιεῖτε ἕνα ποτήρι νερό».

Καί τελειώνοντας, [θά ἀναφερθῶ σέ] ἕνα χαριτωμένο πρακτικό ὁδηγό, μέ ἐρωτήματα πάνω σέ αὐτά τά θέματα. Μήν ξεχνᾶτε πιά, οἱ ἐνέργειες αὐτές εἶναι ἐνέργειες χωρίς Θεό. Ἐνέργειες χωρίς Θεό. Πρακτικά ἐρωτήματα. Τά ρωτοῦν ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι «θεραπεύονται» ἔτσι, ψευδοθεραπεύονται: «-Τί πρέπει νά σκέφτομαι ὅταν κάνω αὐτές τίς ἐνεργειακές θεραπείες;». «-Τίποτε, ἀπολύτως τίποτε». Ἀπολύτως τίποτε. Ξέρετε ποῦ ὑπάρχει τό ἀπολύτως τίποτε τῆς σκέψεως; Στό κενό τῆς βουδιστικῆς προσπάθειας γιά νιρβάνα. Ἀπολύτως τίποτε. «-Γιατί μερικές φορές δέν νιώθω τίποτε κατά τή θεραπεία;». «Κάποιες φορές δέν νιώθεις τίποτε, μή φοβᾶσαι ὅμως, ἡ θεραπεία λειτουργεῖ». «-Ἀπό ποῦ ἔρχεται ἡ ἐνέργεια τοῦ Ρέικι;». «-Ἐρχεται ἀπό τό Σύμπαν, ἀπό τή Φύση, ἀπό τήν Ἀνώτατη Πνευματική Ἀρχή. Μποροῦμε νά ποῦμε πῶς ἡ ἐνέργεια τοῦ Ρέικι ἔρχεται ἀπό τήν Ἀρχή, ἀπό τό Ἀπόλυτο, ἀπό τό Τίποτε». Τέλος.

Κοροϊδεύουν τόν λαό μας. Φυσικά, μέ πολύ μάρκετινγκ, πολλή διαφήμιση, πάρα πολλή διαφήμιση. Δέν διερωτῶμαι ποιός πληρώνει τά χρήματα, δέν μπλέκομαι ἐκεῖ γιατί ἔχω τόν λόγο μου. Θά τό πῶ σέ μισό λεπτό γιατί δέν μπλέκομαι ἐκεῖ, ποιός πληρώνει τά χρήματα. Δέν μπλέκομαι ἐκεῖ. Πολλή διαφήμιση, πολλή μαγεία, σαματάς γιά τό τίποτα ὅπως πρίν, καί διερωτῶμαι: ὁ λαός μας πού μεγάλωσε σ'αὐτόν τόν τόπο τῆς Ἑλλάδας πού ἔφτιαξε ἐπιστήμη καί τῆς Ἑλλάδας πού εἶχε τό κάλλος τῶν Πατέρων, τῆς νήψεως, τῆς καθάρσεως, τῆς μετανοίας, τοῦ φωτισμοῦ, τοῦ ἁγιασμοῦ, πῶς μπορεῖ νά βλέπει τά παιδιά του νά βολοδέρνουν στά ἐργαστήρια αὐτά; Πῶς; Τό ἀπόλυτο «γιατί» δέν τό ξέρω. Θά πεῖτε, ἀποστασία; Θά πεῖτε, ἁμαρτία;

Μέ μία λέξη θά τελειώσω. Μήπως φταῖμε καί ἐμεῖς; Γιά δύο λόγους: πρῶτον, γιατί δέν τά εἶπαμε λεβέντικα στόν λαό μας. Καί δεύτερον

-έτσι θά τελειώσω- μήπως τίς ἄκτιστες ἐνέργειες τοῦ Θεοῦ τίς πουλήσαμε ἔναντι πινακίου φακῆς; Καί ὅταν λέω «πινακίου φακῆς», ἐννοῶ τήν ἀπόδειξη πού παίρνει ἐκεῖνος πού βάφτισε ἢ πού παντρεύτηκε, ἀπό τήν Ἐκκλησία, ὅταν ἔκανε μυστήριον. Εὐχαριστῶ πολύ.

<http://www.floga.gr>.

**Απομαγνητοφωνημένη ομιλία
του πρωτοπρεσβυτέρου Κωνσταντίνου Στρατηγόπουλου, που έγινε σε
ημερίδα στο Πολεμικό Μουσείο, από την Εστία Πατερικών Μελετών,
υπό την αιγίδα της Ιεράς Μητροπόλεως Γλυφάδας, με θέμα:
«ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΕΣ «ΘΕΡΑΠΕΙΕΣ» : «ΙΑΤΡΙΚΗ» ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΠΟΧΗΣ».**

Πηγή : <https://impantokratoros.gr>